

ת"פ 20559/12/09 - השאם חריבאת נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 20559-12-09 מדינת ישראל נ' חריבאת ואח'

בפני	כב' השופט אביחי דורון
מבקשים	השאם חריבאת
נגד	
משיבים	1. מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה להוצאת פקודת מאסר לנאשם במסגרת גזר דין שהטלתי על הנאשם ביום 25.01.2011.

עם סיום ההליכים הגיש ב"כ הנאשם ערעור (עפ"ג 4485-02-11), אשר נדחה אולם ותאריך ההתייצבות למאסרו נקבעה ליום 27.04.11.

בד בבד התנהל כנגד הנאשם כתב אישום נוסף, אשר נדון בפני כבוד השופטת נאור, וביום 19.11.13 הוטלו על הנאשם עונש בן 60 ימים.

משיחה שקיימה העוזרת המשפטית עם ב"כ הנאשם עו"ד מסארווה, עלה כי הנאשם הגיע מספר פעמים למחסום על מנת להתייצב לריצוי עונשו, אולם משלא הייתה בידו הזמנה, נדחתה בקשתו ובכך לא ריצה את מעצרו.

ביום 17.12.13 דנה כב' השופטת נאור בבקשת שירות בתי הסוהר להבהרה, בשאלת אופן ריצוי העונש, בהחלטה מאותו היום קבעה כי לבית המשפט אין את הסמכות הנדרשת לדון בבקשת ההבהרה של שב"ס, שכן על המאשימה היה לבקש הפעלתו של המאסר במצטבר, במועד גזר הדין שהוטל עליו במסגרת ת"פ 23692-10-11.

דומני כי החלטתה של השופטת נאור בדין יסודה, סע' 45(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 קובע בזו הלשון:

" מי שנידון למאסר ולפני שנשא כל עונשו חזר ונידון למאסר, ובית המשפט שדן אותו באחרונה, לא הורה שישא את ענשי המאסר, כולם או מקצתם, בזה אחר זה, לא ישא אלא עונש מאסר אחד והוא של התקופה הארוכה ביותר".

משכך הם פני הדברים, ולאור העובדה כי המאשימה לא ביקשה את הפעלתו של עונש המאסר במצטבר, במעמד גזר הדין המאוחר, הרי שלא ניתן לעשות כן.

ככל שמדובר בבקשה טכנית ליצירת פקודת מאסר, ועל מנת שזהו תחושב בחופף למאסר שהוטל על הנאשם במסגרת ת"פ 23692-10-11, תודיע המאשימה על כך לבית המשפט.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשב"ס.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ד, 01 ינואר 2014, בהעדר הצדדים.